

Søguligur fundur

Oddagrein

Landsfundurin hjá Javnaðarflokkinum hetta vikuskifti er søguligur. Tað er nú í heyst 75 ár síðani, at tøy fyrstu javnaðarfeløgini vórðu stovnað, og harafturat er landsfunduri hesuferð opin. Fjølmiðlar eru vælkomnir at siga frá fundinum og tað skuldi verið eitt framstíg afturat fyri fólkaræðið í landi okkara.

HUGSJÓNIN um eitt rættvísari samfelag fekk fólk at taka seg saman at stovna javnaðarfeløgini og eini tvey ár seinri varð ringfelaðið stovnað. Árið eftir at flokkurin var stovnaður, fekk flokkurin fyrstu ferð tveir mans valdar á ting - Maurentius Viðstein í Suðurstreymou og Petur Mohr Dam í Suðuroy.

SÍÐANI hava fólk flokkast um Javnaðarflokkin, tí hann - fyrst og fremst - virkaði fyri at skapa sosialt rættvísi. Skapa øllum góð kor, sum hevur merkt, at øll skulu hava góðar uppvakstrarmøguleikar, møgu-leikar at fáa sær útbúgving, seta búgv, hava eitt gott arbeiði og at enda hava tað trygt í ellisárum.

MEN Javnaðarflokkurin hevur alla sína tíð ásannað, at eitt vælferðarsamfelag varð hvørki skipað og bygt út, um búskaparliga grundarlagið ikki var í lagi. Tí hevur Javn-aðarflokkurin altíð lagt dent á ein virknan vinnupolitikk, og hevur ofta slóðað fyri á vinnuliga økinum.

Í dag er tjóðskaparspurningurin - framtíð-arstøða Føroya - fremsta mál á politisku dagsskránni. Onkur heldur kanska, at onn-ur mál verða gloymd í einum tjóðskap-arligum rúsi, men hann man vera við at renna av nú. Javnaðarflokkurin hevur altíð verið ein flokkurin við nógvum tjóðskap-armonnum, og sjálvstýrismálið tók seg av álvara fram aftur, eftir landsfund Javnað-arflokksins í 1997, tá flokkurin setti seg fyri at fáa Føroyum ein nýggjan sáttmála í danska ríkinum, grundað á hugsjónir floks-ins um eina sjálvstýrislóg.

Tað eydnaðist ikki flokkinum at koma upp í eitt landsstýri á hesum grundarlagi, men kemur ikki nakað ítøkiigt burtur úr næstu sam-ráðingunum um fullveldi, er hugsandi, at tann meiriluti, sum í dag er fyri eini millumloysn - millum heimastýri og fullveldi - fær ta politisku ábyrgdina at fáa ein nýggjan sáttmála við danir um viðkað sjálvstýri, so føroyingar hava evsta vald í øllum yvirtiknum málsøkjum.

Sosialurin

Viðmerking:

Sálamon og skómakarin!!

Tað sum hetta snýr seg um, er ikki hvørt Helena ella Signar hava gjørt seg sek í hesum ella hasum. Tað, sum hetta snýr seg um, er ikki hvørt Helena ella Signar hava gjørt seg sek í hesum ella hasum, hetta snýr seg um, at her er okkurt sum ikki hongur saman, her er mangul uppá konsikvens. Søgulig spóksilsir – veruleikar og spurningar daga undan: er hetta kollveltingin, ið etur síni egnu børn, er hetta *málið*, sum er so heil-

agt, at allir midlar eru loyvdir ella er hetta bara! ta, at tað er munur á hatta-makaranum og skómakar-anum.

Axel Skoubo

Tøkk

Vit takka so inniliga fyri sýnda samkenslu, tá ið høgt elskaða dóttir, systir, ommu- og abbadóttir okkara

BIRITA MOHR

í Kollafirði

doyði og varð jarðað.

Vit takka prestunum Marjun Bæk og Bjarna Bæk fyri troystarrík orð á landssjúkrahúsinum, í heiminum og í kirkjuni. Vit takka kirkjutænarum, sangarum og gravarum. Vit takka floksfeløgnum fyri sang í kirkj-uni. Takk fyri heilsanir, blómur, kransar og peniga-gávur.

Tøkk tit, ið gjørdu tað møguligt, at so mong kundu fáa drekkamunn í bygdarhúsinum henda dagin. Tøkk grannar og onnur, ið tóku sær so væl av okkum hesar tungu dagar.

Tøkk tit øll, ið fylgdu henn til hennara seinasta hvíldarstað. Hjartaliga tøkk øll somul.

Leivur, Anna Rúna, Rani, Hildigarð, Durita og Sigríð Ommur og abbar í Vági, Sandavági og í Kollafirði

Nr. 182 - 22. september 2000

tíðindablaðið *sosialurin*

3

Eysturoyartunnilin sum eitt myrkt kolanám

ÓLAVUR Í BEITI

Alfred Olsen, løgtingsma-

ur, hevur sett Bjarna Djur-holm, samfer-slumálará-harra, fyrispurning og vil hava at vita, um landsst̄ris-ma-urin er kunnugur við trupulleikarnar í Eysturoy-artunnlinum? Nær ætlar landsst̄risma-urin at fara undir at loysa trupulleikar-nar í tunnilinum? Í hvørji ra-fylgu ver-a arbei-ini gjørd? Og í fjór-a spurningi vil Alfred Olsen hava at vita, ner landsst̄risma-urin ætl-

ar, at arbei-ið í Eysturoyar-tunnlinum skal vera li-ugt?

Í við-merkingunum sigur Alfred Olsen, at hvønn ein-asta dag koyra umlei> 2000 bilar gjøgnum tunnilin, og ta> merkir, at higartil hava umlei> 13 mió. akfór koyrt gjøgnum tunnilin, og fer-sl-an bara økist. Umframt øk-ingina í persónbilum og vøruvognum, so er tann tunga fer-slán við trailarum og stórum lastbilum økt munandi gjøgnum tunnilin hesi seinastu árin

og kemur at økjast uppafur meira, nú so gott sum allur útflutning-ur skal avskipast í Havn, við

ta> at bæ-i Norrøna og Eim-skip bara brúka Tórshavnar havn.

– Me-an bæ-i Leirvíks-tunnilin og Kollafjar-ar-tunnilin eru turri, ljósir og tryggir og ein frøi at koyra ígjøgnum, so er Eysturoyar-tunnilin sum eitt myrkt kolanám at koma inn í og koyra ígjøgnum, serliga tá koyrt ver-ur vestureftir, so stórt sæ> lúkar tunnilin neyván naka> anna> krav enn ta>, at koyrast kann ígjøgnum hann.

Ry-ur undan loftinum

Og teir serligu trupulleikar-nir eru sambært Alfred Ol-sen, at tuff ry-ur undan loft-inum og ni-ur á koyribreyt-ina og kann eisini vera orsök til, at steinar loysna og detta ni-ur undan loftin-um til stóran ampa fyri fer-sluna. Og sjálv koyri-breytin fl̄tur í vatni, i> kemur undan loftinum og frá drenunum, serliga í nor>aru sí-u. Og at enda er manglandi ljós og trygdar-úger> í tunnilinum, tí sum nú er, hevur tunnilin hvørki

ljós ella naka> slag av trygdarúnger>.

– Eg havi hoyrt, at kostn-a-ur av at gera tær mest ney>ugu ábøturnar á tunnil-num er mettur til gó-ar 9 milliónir krónur. Hesin kostna-ur er so miki> stór-ur, at hann als ikki kann takast av játtanini á figgjar-lógini, sum er avsett til >ábøtur á landsvegin> og tí vóni eg, at landsst̄ris-ma-urin nú setir eina hóska-andi serstaka upphædd av til Eysturoyartunnilin á kom-andi løgtingsfíggarlóg, sig-ur Alfred Olsen m.a. í við-merkingunum.

Føroyingar líti> kunna>ir um vandan við fartelefonom

Hví ver>ur ikki arbei>t við at upp-l̄sa almenningin um vandar, sum kunnu standast av at brúka fartele-fo-nir? spyr Jákup Sverri Kass í fyrispurningi

ÓLAVUR Í BEITI

Er naka> hámark í Føroyum í dag fyri, hvussu nógv SÁR (Specific Absorption Rate) ella fartelefongeislavirkni, hvør einstøk fartelefon skal hava? Hví ver-ur ikki ar-beitt við> at uppl̄sa almenn-ingin um vandar, sum kunnu standast av at brúka fartele-fo-nir? spyr Jákup Sverri Kass í

fyrispurningi. Í við-merkingunum, sigur Jákup Sverri Kass, at ta> hevur leingi veri> frammi, at fartelefonir hava ska>ilig hjáárin á heilsuna hjá brúkar-unum. Hjáárin so sum: at

n̄ttsla av fartelefonom hitar heilan – n̄ttsla av fartele-fo-num ska>ar langtí-ar minni hjá brúkararum, og at n̄ttsla av fartelefonom kann føra til heilasvullir, bló>-krabba og Hodgkin's sjúku.

– Serliga í USA eru tey farin í herna í móti vandan-um av fartelefonom. Tey hava sett hægstamark fyri fartelefongeislavirkni til at vera 1.6 watt pr. kilogram. Íme-an hægstamarki> í Bretlandi er upp til 10 fer>ir so høgt.

Hámark á 2 watt

– Serfrø>ingar meta, at há-marki> eigur at liggja á 2 watt pr. kilogram. Ta> eru í Føroyum í dag fartelefonir, sum liggja væl upp í móti tí amerikanska hámarkinum – men einki veit brúkarin. Veruleikin er tann, at føroy-ingar eru sera líti> kunna>ir um vandan við> fartelefo-num. Flest eingin føroyingur veit, hvat fartelefongeisla-virkni er fyri naka>.

Og Jákup Sverri Kass mælir til, at brúkarin fær ein møguleika fyri at kunna seg

um vandan, sum kann standast av n̄tstlu av fartele-fo-num. Hetta kann gerast við>, at landst̄ri> fær til vege kanningarúrslit frá londunum kring okkum og kannar almenningin til tess at fyriryrgja, at fartelefonir ikki koma at gera ska>a á brúkaran.

– Vónandi fer Føroya landsst̄ri at taka hendan spurning upp og fylgja grannum okkara og uppl̄sa brúkaran betur um hetta n̄ggja tól, sigur Jákup Sverri Kass.

Eftirlitisstovnarnir skiljast frá umsitingini

ligt og ansa eftir einum so reinum umhvørvi sum til ber? spyr Annita á Frí>riksmørk olju-málará>harran

ÓLAVUR Í BEITI

Oljumálará>harrin Eltør hevur fingi> tríggar spurn-ingar frá Annitu á Frí>riks-mørk, sum vil hava at vita

Til taks á sama sta> Í við-merkingunum sigur Annita á Frí>riksmørk m.a., at ta> sita í dag fleiri verk-frø>ingar, umhvørvisfrø>-ingar og teknikkar av yms-um slag

um í ymsu st̄runum og hava ikki tey ambo> av tekniskum slag

um hjá landsst̄rinum, sigur Annita á Frí>riksmørk.

Bá>u megin bor>i>

Og Annita á Frí>riksmørk heldur, at vit høvdu fingi> eina rættiliga >synergief>ekt« við> at savna allar eftir-litsstovnar undir umhvørv-ismálast̄rinum, sum so eisini átti at veri> skilt frá Oljumálast̄rinum

– Ein sera avgerandi or-søk fyri at skilja eftirlitis-stovnarnar frá umsitingini annars er áhugakonfliktin. Hvussu kann sama a>alst̄r-i> bæ-i ynskja so nógva

oljuframlei>slu sum gjørligt og ansa eftir einum so rein-um umhvørvi sum til ber? Hvussu kann sama a>al-st̄ri> skipa fiskivinnuna, so hon fær sum mest burtur úr fiskastovnunum, og ansa eftir, at ta> ikki ver-ur fisk-a> ov nógv?

– Hetta er ein órímilig uppgáva at geva einum a>al-st̄ri at vera bá>u megin bor>i>. Ta> ræur tí um at flyta eindimar, so tær rigga best saman, sigur Annita á Frí>riksmørk m.a. í við-merkingunum.